

Kildeartsbeskatning og endelig til at anvende Tillægs- og Fradragsbestemmelserne, henholdsvis 25 og 65 pCt. I Betragtning af disse Forhold forekommer det mig efter den Erfaring, jeg har indhøstet, at der kan foretages en retfærdig Ligning uden at foretage Ændring paa dette Omraade. Jeg tvivler ingenlunde om, at der kan fremdrages Eksempler paa, at en Indkomst et eller andet Sted maaske ikke helt og fuldt kan ansættes saa højt, som man kunde ønske, men jeg tillader mig ogsaa at tro, at naar man har Skattelove, hvad enten det gælder Stat eller Kommune, hvor Procentberegning foretages, vil der altid let kunne komme Tilfælde frem, hvor man synes, at den ønskelige Beskatning ikke helt naas. Jeg kan derfor ikke erkende, at en Ændring med Hensyn til Tillægs- og Fradragsbestemmelserne tiltrænges. Jeg skal for øvrigt ikke blande mig i en Debat om det berettigede eller uberettigede i at foretage denne Ændring. Jeg tror, at ærede Medlemmer hver især kender disse Forhold og vil tage deres Stilling dertil. Jeg vil kort og godt tillade mig at anbefale at stemme for Ændringsforslag Nr. 1.

Ordføreren (Jacob Christensen): Det ærede Medlem, som talte paa det konservative Folkepartis Vegne (Frøkjær), udtalte, at vi indenfor Udvalget havde været betænkelige ved Forslaget vedrørende det Beløb, som maatte inddrages under Ligningsmyndighedernes frie Skøn. Det er ikke rigtigt; det ærede Medlem ved meget godt, at naar Forslaget om at nedsætte Procenten fremkom, var det, som det ogsaa allerede er oplyst, fordi der aabnede sig Mulighed for at naa til Enighed; det var egentlig heller ikke saa meget for at opnaa Enighed med Venstre her i Tinget, men man haabede ved at foretage disse Ændringer at lette Lovforslagets videre Gang gennem Rigsdagen og aabne Mulighed for, at ogsaa det andet høje Ting vilde vedtage Forslaget. Der kunde imidlertid i det hele taget være god Grund til paa den Foranledning, som er givet ved det konservative Folkepartis Stilling til dette Lovforslag, at undersøge, hvorledes det konservative Folkeparti i det hele taget stiller sig i Skattespørgsmaal. Selve Navnet „Folkeparti“ skulde love godt for et folkeligt Standpunkt, men det er i hvert Fald kun af Navn, Partiet er et Folkeparti, naar der er Tale om Skattespørgsmaal, thi der indtager det et Standpunkt, som saa sandt ikke kan siges at

være folkeligt, men tværtimod maa siges at være i højeste Grad uvenligt overfor Folkets Flertal.

Da vi for nogen Tid siden her i Tinget behandlede Forslag om Ændringer vedrørende den kommunale Skatteordning her i København, erindrer jeg, at det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner) var meget bekymret paa en Skatteydners Vegne, som havde en Formue paa 25 Mill. Kr.; det ærede Medlem var meget bekymret over, at en saadan Borger, naar han havde svaret de Skatter til Stat og Kommune, som han skulde svare, naar denne nye Skatteordning var vedtaget, ikke vilde have mere tilbage af sin Renteindtægt end 38 000 Kr. at leve af. Denne rørende Omsorg for Manden med de 25 Mill. Kr. vilde jo være umulig at praktisere, hvis man samtidig skulde vise den Nænsomhed overfor de mindre Skatteydere, som man undertiden fra dette Partis Side har hørt Tale om, thi Pengene, som Stat og Kommune skal bruge, skal jo ind, og hvis man lemper Skatten for de allerstørste Skatteydere, maa man til Gengæld lægge saa meget større Byrder paa dem nedefter.

Det er ogsaa ved en senere Lejlighed blevet godtgjort, at dette er Meningen. Da vi saaledes havde Statsskattelovene til Behandling, udtalte det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt (Korsgaard), at han saa gerne, om der i Forslaget var blevet indført højere Sats vedrørende den Skat, som Indtægter paa 3 000—5 000 Kr. skulde erlægge, og Motiveringen for dette Standpunkt blev givet i den Udtalelse, at han mente derved at give disse Skatteydere en Mindelse om, at det er dyre Tider, man lever i. Jeg tror ikke, man behøver at anstrenge sig saa meget med strenge Skattebestemmelser overfor disse Indtægter for at give de vedkommende en Mindelse om, at det er dyre Tider, man lever i, thi jeg tror, at Indtægter, som ligger mellem 3 000 og 5 000 Kr., paa saa mange andre Maader føleligt — ofte alt for føleligt — er blevet gjort opmærksom paa, at det er dyre Tider, man lever i. Men Udtalelsen var for saa vidt karakteristisk, som den viste, at det var bevidst, at man bestræbte sig for at faa en forøget Skattebyrde lagt paa Indtægter mellem 3 000 og 5 000 Kr.; og hvis man følger den Vej, er det ogsaa muligt, at der bliver mindre Skat paa den Borger, som ejer 25 Mill. Kr. Men det er jo yderst interessant at se, at et Parti, som benævner